

Publicerad 2013-06-22 16:26 av Sofiapoema

Midsommar

Bussen går förbi,
de skriker och gråter på gatan nedanför,
hör hulkande
förlåt,
förlåt, förlåt
jag älskar ju dig.
aj, vafan håller du på med!?
förlåt, förlåt, förlåt
trycker huvudet mot fönsterspringan,
tjuvlyssnar,
smutsar ner mig med något så fult,
hör på andras trasiga hjärtan.
Lyssnar i min nedsvettade skjorta
som jag alltid har på mig,
mjukt slitet skynke
över min tunga kropp,
bomullsstål över kallsvett.
Det är midsommar och jag ligger i mörker.
Gläntar på gardinen
och ser dem sitta på gatan,
hon har ont, han har ont
fulheten sprider sig i min mage
som mögelsporer och jag reser mig bort,
vänder mig bort.
Osäker på vad jag ska göra.
Hör mer skrik och tvekar.
Går ut på balkongen, tänder en cigg.
Låtsas inte sett,
inte hört hur de gick i sönder.
Hon går i mitten av gatan och gråter högt,
brustna andetag och tungt hjärta
Ursäkta mig, är du okej?
Hon ser upp mot mig,
svarar trött
och trillar bort i sommarnatten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sofiapoema med Poeter.se id #3292 innehar upphovsrätten